

Monialaisuus kirkkomusiikin opinnoissa – mahdollisuus vai taakka?

Kyselytutkimus kirkkomusiikin opiskelijoille

S-KM25 Kirjallinen työ

Matilda Lamminmäki

Kevät 2023

Kirkkomusiikin koulutusohjelma

Sibelius-Akatemia

Taideyliopisto

Tiivistelmä

Kirjallisessa työssä kartoitettiin Helsingissä opiskelevien Taideyliopiston Sibelius-Akatemian kirkkomusiikin koulutusohjelman opiskelijoiden kokemuksia opintojensa monialaisuudesta. Tehtävänä oli selvittää, kokevatko opiskelijat kirkkomusiikin opintojen monialaisuuden mahdollisuutena vai taakkana. Kirkkomusiikin opintojen monialaisuudella tarkoitetaan koulutuksen laajuutta eri oppiaineineen sekä multi-instrumentalismia eli useiden instrumenttien hallintaa.

Teoreettinen viitekehys koostettiin tutkimuskirjallisuudesta, joka sivuaa aihetta kirkkomusiikin opintojen rakenteen tai musiikin korkeakouluopiskelijan itsesääätelyn näkökulmasta. Tutkimuksen aineistona oli SurveyPal-kysely, joka sisälsi sekä monivalinta- että avokysymyksiä. Tutkimustuloksena näyttäytyy, että kirkkomusiikin opiskelijat arvostavat opintojensa monialaisuutta, mutta kokevat sen lisäävän opintojen kuormittavuutta. Monialaisuus on rikkaus, mutta moninaisten opintojen aikataulut ja omaksuminen on työlästä. Koska tutkimus valottaa opiskelijoiden näkemyksiä kirkkomusiikin opintojen rakenteesta, siitä voi olla hyötyä alan opetussuunnitelmien uudistettaessa.

Asiasanat: kirkkomusiikki, korkeakouluopiskelu, Suomi, 2020-luku

SISÄLLYS

Tiivistelmä _____	2
1 JOHDANTO _____	4
2 TEOREETTISET LÄHTÖKOHDAT _____	5
2.1 Monialaisuus ja multi-instrumentalismi kirkkomusiikin opinnoissa _____	5
2.2 Tutkimuksellinen tausta _____	6
3 TUTKIMUSMENETELMÄT JA AINEISTO _____	9
3.1 Kyselytutkimuksen laatiminen ja kohderyhmä _____	9
3.2 Kyselyn analysointimenetelmät _____	9
4 KYSELYN TULOKSET JA PÄÄTELMÄT _____	10
4.1 Vastaajien taustatiedot _____	10
4.2 Väittämiä monialaisuuden eri puolista _____	12
4.3 Opiskelijoiden kokemukset opintojen hallinnasta sekä monialaisuudesta _	17
5 JOHTOPÄÄTÖKSET – MONIALAISUUS ON JUURI SITÄ MITÄ SEN OLETTAAKIN OLEVAN _____	19
LÄHTEET JA KIRJALLISUUS _____	21
LIITE Kysely kirkkomusiikin opiskelijoille _____	22

1 JOHDANTO

Haaveillessani kirkkomusiikin opinnoista ajattelin, miten mahtavaa on, kun ei tarvitse valita vain yhtä instrumenttia. Voin yhtä lailla johtaa kuoroa, laulaa ja soittaa urkuja. Kyllästyminen on miltei mahdotonta. En kuitenkaan osannut aavistaa, miten työläitä kirkkomusiikin opintojen ensimmäiset vuodet ovat. Suoraan lukiosta kirkkomusiikin opintoihin sukeltaneena tuntui erittäin haastavalta hallita monta vaativaa oppiainetta, joihin vaadittiin erilaista opiskelutekniikkaa kuin mihin olin tottunut.

Omien kokemusteni sekä opiskelutovereiden kanssa käytyjen keskustelujen myötä kiinnostuin monialaisuudesta ja multi-instrumentalismista yhä enemmän. Kandidaattiopintojeni kolmantena vuotena ymmärsin, että monen instrumentin opiskeleminen samaan aikaan on väistämättä hitaampaa kuin yhden kerrallaan. Oivalsin, ettei solistisessa koulutusohjelmassa yhtä soitinta kerrallaan opiskelevien työskentelyä kannata verrata monialaiseen kirkkomusiikin opiskeluun. Mielessäni heräsi kysymys, miten kirkkomuusikoista voi tulla multi-instrumentalisteja noin kuudessa opiskeluvuodessa, kun harjoittelu-aikaa on vähemmän yhteen soittimeen kuin solistisen linjan opiskelijoilla.

Kirkkomuusikoista ei kuitenkaan tule ainoastaan multi-instrumentalisteja vaan kirkkomusiikin laaja-alaisia osaajia muiltakin osin. Aloin pohtia, miten tämä onnistuu. Onko monialaisuuden sisäistäminen opintojen aikana edes mahdollista? Tästä muotoutui lopulta tutkimuskysymykseni: onko monialaisuus kirkkomusiikin opinnoissa mahdollisuus vai taakka? Monialaisuus tuo opintoihin suuren rikkauden, kun mahdollisuudet laajan osaamisen kerryttämiseen ovat runsaat. Kuitenkin sen varjopuolia saattavat olla osaamattomuuden kokemukset, ylikuormittuminen opinnoissa ja pahimmassa tapauksessa jopa kirkkomusiikin ammattitaidon rapistuminen.

Kirkkomusiikin opintoja on tutkittu aikaisemmin. Tutkimukset eivät ole kuitenkaan keskittyneet monialaisuuteen itsessään, vaikka monialaisuuteen liittyviä teemoja on käsitelty. Näitä ovat esimerkiksi kirkkomusiikin opintojen kuormittavuus ja kirkkomusiikin opiskelijan identiteetti. Kanttorin ammatillista identiteettiä, kutsumusta ja kokemuksia työn moninaisuudesta on tutkittu paljonkin. Jorma Hannikainen ja Ulla Tuovinen pohtivat artikkelissaan, että keskustelu kanttorin virasta, koulutuksesta ja kelpoisuusvaatimuksista vaikuttaa olevan seurausta virkaan kohdistuvista ristiriitaisista odotuksista. Lopputuloksena on, että nykyiset, varsin yhdenmukaiset koulutukset, eivät pysty täyttämään eri tahojen odotuksia. (Hannikainen ja Tuovinen 2022, 19.)

Tässä tutkimuksessa en kysynyt kirkkomusiikin kouluttajien eikä seurakuntien edustajien mielipiteitä kirkkomuusikkoudesta. Sen sijaan käännyin opiskelijoiden puoleen ja kysyin, miten he kokevat monialaisuuden. Keskityin tutkimuksessani eri instrumenttien ja oppiaineiden hallintaan sekä siihen, mitä erityistä monialaisuudessa on. Tutkimukseni pääteemat ovat monialaisuuden eri puolet, multi-instrumentalismien edut ja haasteet sekä opintojen suunnittelu ja opiskelijan ajankäyttö. Tein kyselytutkimuksen ja vertailin sen tuloksia aikaisempiin tutkimuksiin kirkkomusiikin opiskelusta. Parhaassa tapauksessa tutkimukseni voisi lisätä opiskelijan näkökulmaa kirkkomusiikin opintojen suunnitteluun.

2 TEORETTISET LÄHTÖKOHDAT

2.1 Monialaisuus ja multi-instrumentalismi kirkkomusiikin opinnoissa

Kirkkomusiikin opinnoista puhuttaessa tarkoitan monialaisuudella opintokokonaisuutta, joka muodostuu eri aineista. Kirkkomusiikin kandidaatin vuoden 2021 opinto-oppaan osaamistavoitteissa määritellään, että tutkinnon suorittaneen on osattava suunnitella ja toteuttaa jumalanpalveluksen musiikkia sekä toimia kirkkomusiikin alan tehtävissä soittajana, laulajana ja musiikinjohtajana. Lisäksi hänellä on oltava pedagogista, teologista ja soittimien huoltoon liittyvää osaamista. (Sibelius-Akatemian opinto-opas, kirkkomusiikki, kandidaatti.) Kandidaatin tutkinnon opintokokonaisuus on näin ollen runsas ja monipuolinen.

Opinto-oppaassa kuvaillaan kirkkomusiikin alan maisterintutkinnon osaamistavoitteita näin: ”Tutkinnon suorittanut on laajentanut ja syventänyt aiemmin saavuttamiaan kirkkomusiikin alaan liittyviä taiteellisia, tieteellisiä ja pedagogisia valmiuksia. Hän osaa toimia vaativissa kirkkomusiikin alan tehtävissä.” (Sibelius-Akatemian opinto-opas, kirkkomusiikki, maisteri.) Maisteriopintojen aikana toisin sanoen syvennetään osaamista, mikä voi tapahtua usealla tavalla. Usein opiskelija valitsee solistisista syventymiskohteista, joita voivat olla laulu, urkujensoitto tai kuoronjohto. Opiskelija voi vaihtoehtoisesti suorittaa myös muun taiteellisen opintokokonaisuuden tai tehdä pro gradu -tutkielman taikka projektin. Tarkemmat kuvaukset näistä löytyvät edellä mainitusta opinto-oppaasta.

Kirkkomusiikin koulutusohjelman mukaiset opinnot pätevöittävät Suomen evankelis-luterilaisen kirkon kanttorin virkaan, jos suorittaa Kirkkohallituksen määrittelemät kanttorin kelpoisuusopinnot. Suurin osa opiskelijoista suorittaa

kelpoisuusopinnot, mutta kaikki eivät, kuten käy ilmi kyselystäni (ks. luku 4.1). Toki osa vastanneista on saattanut suorittaa kelpoisuusopinnot aikaisemmissa opinnoissaan, mitä en erikseen kysynyt. Merkittävä osa kelpoisuusopinnoista sisältyy joka tapauksessa pakollisiin pääaineopintoihin. Tavoiteltava opintoaika kirkkomusiikin kandidaatin ja maisterin koulutusohjelmassa on yhteensä 5,5 vuotta, josta opinnot saavat venyä korkeintaan kaksi vuotta.

Kirkkomusiikin opiskelijasta pitäisi muotoutua opintojen myötä multi-instrumentalisti. *Kielitoimiston sanakirja* määrittelee, että multi-instrumentalisti on useita instrumentteja hallitseva muusikko (*Kielitoimiston sanakirja*, hakusana multi-instrumentalisti). Multi-instrumentalistilla tarkoitan siis muusikkoa, joka osaa soittaa kahta tai useampaa soitinta sujuvasti. Kirkkomusiikin opiskelijan täytyy oppia soittamaan vähintään urkuja, laulamaan ja johtamaan kuoroa. Uskottavan kirkkomuusikon on hyvä hallita myös riittävästi pianonsoittoa, työskenteli hän sitten kanttorina tai vaikkapa lauluopettajana. Kirkkomusiikin opiskelijaksi ei hakeuduta vain ja ainoastaan urkujensoiton takia. Osa hakijoista on soittanut myös jotakin muuta soitinta. Parhaimmillaan kirkkomuusikko voi hyödyntää mahdollisessa kanttorin työssään monia sellaisiakin instrumentteja, jotka eivät opintoihin pakollisina kuulu. Ei huuliharpun ja urkujen soittaminen samaan aikaan mahdotonta ole.

2.2 Tutkimuksellinen tausta

Hyödyntämäni tutkimuskirjallisuus koostuu artikkeleista ja laajemmista tutkimuksista, joissa käsitellään monialaisuuden teemaa tai sivutaan sitä. Näitä ovat esimerkiksi Tapani Kaartisen kasvatustieteen alan väitöskirja *Itsesäätelyvalmiudet musiikin opiskelussa* (2005), Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisu *Kirkon muusikko arjessa ja pyhässä* (Salminen, Hannikainen ja Huhtanen 2020) sekä Laura Kumpulan laaja kirjallinen työ *Opiskelijan psyykkiset kuormitustekijät kirkkomusiikin opintojen 2. ja 3. vuosikurssilla* (2010).

Tapani Kaartinen on tutkinut musiikin ammattiopiskelijoiden itsesäätelyvalmiuksia kyselytutkimuksella musiikin ammattioppilaitoksiin, joista yksi oli Sibelius-Akatemia. On mahdollista, että opiskelijan itsesäätelyvalmiudet vaikuttavat monialaisuuden kokemuksiin. Kaartinen kuvailee tutkimuksensa tiivistelmässä, että opintomenestystä selittää parhaiten ajankäytön hallinnan ja itseluottamuksen yhdistelmä. Kaartisen (2005, 6) mukaan ”[m]otivatioon ja strategisiin valmiuksiin on jonkin verran eroja sukupuolten ja eri ikäryhmien välillä samoin kuin koulutustason ja

erikoistumisalan mukaan muodostettujen ryhmien välillä”. Kiinnostava huomio tutkimustehtäväni kannalta on esimerkiksi se, että Kaartisen (2005, 6) mukaan taidemusiikin opiskelijat luottavat itseensä ja omiin kykyihinsä enemmän kuin pop- ja jazzmusiikin, musiikkikasvatuksen sekä kirkkomusiikin opiskelijat. Pohdin, voisiko monialaisuudella olla tämän kanssa tekemistä. Kaartinen (2005, 6) kirjoittaa myös, että kirkkomusiikin opiskelijoilla on tutkimuksen mukaan heikompi ”sisäinen tavoiteorientaatio” kuin muilla erikoistumisryhmillä. Sisäinen tavoiteorientaatio on Kaartisen tutkimuksessa motivaation osa-alue: ”Faktorilla *sisäinen tavoiteorientaatio* tarkoitetaan opiskelijan arvioita siitä, miten kiinnostunut hän on uusien asioiden oppimisesta, oppimisen syvällisestä pohdinnasta ja oppimista koskevien ongelmien ratkaisemisesta” (Kaartinen 2005, 109).

Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisu *Kirkon muusikko arjessa ja pyhässä* sisältää yhdeksän artikkelia kanttorin työstä kirkon muusikkona (Salminen, Hannikainen ja Huhtanen 2020). Artikkelikokoelma raportoi *Kirkkomusiikin ammattilaisena kasvaminen* -tutkimushankkeen tuloksista. Tutkimuksen mukaan hengellisyys ja asiantuntijuus ovat merkittäviä tekijöitä kirkon työntekijöiden identiteetin muodostumiselle. Kanttorin työssä asiantuntijuudella tarkoitetaan erityisesti musiikillista asiantuntijuutta, mutta tärkeää on myös pedagoginen ja yhteisöllinen asiantuntijuus, sillä molempia tarvitaan seurakunnan musiikkielämän johtamisessa. (Salminen 2020, 10)

Edellä mainitun kirjan artikkelissa *Kirkkomusiikkikoulutus ja kanttorien kelpoisuusvaatimukset vuosina 1982–2017* (Hannikainen ja Tuovinen 2020) esitellään kanttorin viran ja kirkkomusiikkikoulutuksen kehitystä neljän vuosikymmenen ajalta Suomen evankelis-luterilaisen kirkon piispainkokouksen ja Sibelius-Akatemian näkökulmista. Artikkelissa kerrotaan myös kirkkomusiikkikoulutuksen juurista. Vuoden 1878 katsotaan olevan järjestäytyneen kirkkomusiikkikoulutuksen syntymähetki, kun perustettiin Turun lukkariurkurikoulu. Siitä lähtien kirkkomusiikkikoulutus on ollut alituksessa muutoksessa niin koulutussisältöjen kuin oppilaitosten sijainnin kannalta. Myös kanttorin viran kelpoisuusvaatimukset ovat herättäneet paljon keskustelua. Alan vakiintumattomuus vaikuttaakin poikkeukselliselta muihin ammattikuntiin verrattuna. (Hannikainen ja Tuovinen 2020, 18.)

Suomen lukkariurkurikoulujen keskeiset opetussisällöt olivat pääpiirteissään samat kuin nykyisissä kirkkomusiikin alan oppilaitoksissa, vaikkakin huomattavasti suppeammat. Niissä opiskeltiin musiikin teoriaa, säveltapailua, musiikin historiaa, kuorolaulua, laulua sekä pianon ja urkujen soittoa. Kirkkomusiikin koulutuksen sisältö on siis jo pitkään ollut melko vakiintunut mutta herättänyt silti alituista keskustelua.

Hannikaisen ja Tuovisen (2020, 19) artikkelissa lainataan Gustav Djupsjöbackan, Sibelius-Akatemian entisen rehtorin, lausahdusta siitä, miten paino sanassa kirkkomusiikki jakaantuu: onko kanttori kirkon muusikko vai muusikko kirkossa? Keskustelu siitä, mitä taitoja kirkkomuusikko tarvitsee vastatakseen työelämän tarpeisiin, tuntuu siis jakautuvan kahden ääripään välille. Keskustelujen perusteella kirkkomuusikko voi olla joko syvällisesti ja tarkkarajaisesti profiloituva taiteilija tai moniottelija, joka osaa jonkin verran kaikkea ja kykenee toimimaan erilaisissa tehtävissä muttei osaa mitään todella hyvin. Erityisosaamiseen profiloituneen taitelijan ajatellaan pystyvän parhaiten vastaamaan ihmisen syvimpiin tarpeisiin, mutta laaja-alaisesti koulutautunut kanttori sopii hyvin seurakuntatyöhön, jossa vaaditaan jatkuvaa uudistumista ja monipuolista osaamista. (Ibidem.)

Tutkimustehtäväni – onko kirkkomusiikkiopintojen monialaisuus mahdollisuus vai taakka – sopii ytimeltään edellä selostettuun keskusteluun. Herää kysymys, voiko kirkkomuusikko olla alansa asiantuntija yhdellä osa-alueella ja taidoiltaan hieman heikompi moniottelija muilla? Nähdäkseni kirkkomuusikkous ei ole mustavalkoista vaan harmaata aluetta syvällisen osaamisen ja moniottelun välimaastossa.

Laura Kumpula (2010) on tutkinut laajassa kirjallisessa työssään kirkkomusiikin opiskelun kuormittavuutta. Tutkimus tehtiin kyselylomakkeella Kuopion osaston toisen ja kolmannen vuoden opiskelijoille. Tutkimuksen kohteena oli psyykinen kuormittuminen ja siihen vaikuttavat tekijät erityisesti oppitunti- ja tutkintotilanteissa (Kumpula 2010, 5). Yhdessä luvussa käsiteltiin kirkkomusiikin opiskelun erityispiirteitä. Kirkkomusiikin opiskelussa monipuolisuus todettiin motivoivaksi mutta myös kuormittavaksi tekijäksi. Opiskelijan on hallittava useampaa instrumenttia, ja niiden lisäksi on opiskeltava muita tutkintoon sisältyviä aineita. Instrumenttiopinnoissa on jaksettava olla pitkäjänteinen ja siedettävä lukuisista yksityistunneista koituvaa stressiä. Useita kertoja viikossa on opiskelijan näytettävä osaamistaan ja olla arvioinnin kohteena. Haastavaa on se, että kaikkiin aineisiin olisi syytä panostaa jatkuvasti. Opiskelijan on laitettava oppiaineita tärkeysjärjestykseen: mihin käyttää aikaa enemmän ja mihin vähemmän? Tämä on kuormittavaa ja vaatii opiskelijalta huolellista suunnittelua. Kumpulan mukaan kirkkomusiikin opiskelijat kärsivät 2010-luvun alkaessa yhä enemmän psyykkisestä ja fyysisestä rasituksesta. Opintojen tiukka aikaraja, suuri työmäärä, ympäristö ja persoonalliset tekijät vaikuttivat siten, että opiskelijat tunsivat itsensä ajoittain ahdistuneiksi ja uupuneiksi. (Kumpula 2010, 15–16.)

En kohdistanut tutkimustani erityisesti kuormittavuuteen, mutta sivuan jaksamista monialaisten opintojen suunnittelun ja aikataulutuksen näkökulmasta. Koska olen

kokenut omat opintoni raskaiksi ja huolellista suunnittelua vaativiksi, oli kiinnostavaa saada tietää, millä keinoin opiskelijat hallitsevat suurta työmäärää. Olen kokenut, että Sibeliuksen Akatemiassa on lähinnä opiskelijan omalla vastuulla määrittellä, minkä verran hän käyttää aikaa mihinkin opintoihin. Selvitin, ovatko muutkin opiskelijat kokeneet näin. Toisaalta on huomioitava se, että yliopisto-opiskelijalta edellytetään itsenäistä työskentelyä. Tahdoin myös tietää, onko eri aineiden tärkeysjärjestykseen laittaminen yksilöllistä vai löytyykö jokin toistuva toimintatapa. Asetetaanko esimerkiksi jotkin tietyt oppiaineet tärkeimmiksi ja toiset vähemmän tärkeiksi?

3 TUTKIMUSMENETELMÄT JA AINEISTO

3.1 Kyselytutkimuksen laatiminen ja kohderyhmä

Etsin tutkimuskysymykseeni vastausta kyselytutkimuksella. Kyselykaavake on tämän työn liitteenä. Suhteutan kyselyn vastaukset aikaisempiin tutkimustuloksiin siltä osin, kuin se on mahdollista. Täsmälleen samasta aiheesta ei ole tehty tutkimusta aiemmin.

Kohdistin kyselytutkimukseni Sibelius-Akatemian kirkkomusiikin opiskelijoille Helsingissä. Kysely oli poikittaistutkimus: vastaajia oli useita eikä kyselyä toistettu. Voin siten kuvailla, miten opiskelijat kokivat monialaisuuden, mutten voi tutkia ilmiön syy-seuraussuhteita (Vastamäki 2007, 126). Kysely toteutettiin verkkokyselynä Surveypalissa 16.2.–4.3.2022. Kysely oli osin strukturoitu, eli kysymysten muotoilu ja järjestys olivat kaikille samat ja vastausvaihtoehdot olivat valmiit, sekä osin puolistrukturoitu, eli joihinkin kysymyksiin pyydettiin avovastauksia. (Eskola ja Vastamäki 2007, 27.) Käytin kyselyni väittämäosiossa Likertin asteikkoa, jossa valmiita vastausvaihtoehtoja oli pariton määrä (Valli 2007, 116).

Tahdoin tietää, kokevatko opiskelijat monialaisuuden mahdollisuutena vai taakkana. Pohdin kyselyä muotoillessani, mikä olisi monialaisuuden vahvuutta ja mikä heikkoutta.

3.2 Kyselyn analysointimenetelmät

Strukturoiduista vastauksista kokosin Surveypal-järjestelmän laskemat tilastot, ja pohdin niitä tutkimuskysymyksiini valossa. Väittämäosiossa kokosin myös tilastot, ja kuvailen sekä tulkiten niitä Surveypalin tuottamien diagrammien avulla. Avokysymysten purkamisessa käytin löyhästi aineistolähtöistä sisällönanalyysia. Siinä alkuperäisdata

redusoidaan eli pelkistetään aluksi karsimalla tutkimuksen kannalta epäolennainen tieto pois. Tämä voidaan tehdä joko tiivistämällä dataa tai pilkkomalla sitä osiin. Redusoinnin jälkeen aineisto *klusteroidaan* eli ryhmitellään, mitä seuraa taas aineiston *abstrahointi* eli käsitteellistäminen. Käsitteellistämässä erotetaan aineistosta tutkimuksen kannalta olennainen tieto, jonka perusteella muodostetaan teoreettisia käsitteitä. Toisaalta klusteroinnin voidaan nähdä olevan jo osa abstrahointia. (Tuomi ja Sarajärvi 2017, 170, 172–174.) Tapauksessani kaikki tämä tarkoitti avovastausten sanallista pelkistämistä ja tiivistämistä yksinkertaisempaan muotoon. Pelkistetyistä aineistosta etsin yhtymäkohtia sen eri osiin, minkä jälkeen ryhmittelin vastaukset teemoittain. Esittelen avovastaukset luvussa 4.3.

4 KYSELYN TULOKSET JA PÄÄTELMÄT

4.1 Vastaajien taustatiedot

Kyselyyn vastasi 31 opiskelijaa. Kysyin opiskelijoiden ikää neljässä eri ryhmässä. Noin puolet vastaajista (16) olivat iältään 18–25-vuotiaita. Seitsemän vastaajaa eli reilu viidesosa olivat 26–30-vuotiaita ja toiset seitsemän 31–50-vuotiaita. Yksi vastaajista sijoittui ikäryhmään 51–60. Toisessa kysymyksessä selvitin, missä vaiheessa opiskelijoiden opinnot ovat. Jaoin opintovaiheet neljään osaan: ensimmäinen kandidaattivuosi, toinen tai useampi kandidaattivuosi, ensimmäinen maisterivuosi sekä toinen tai useampi maisterivuosi. Viisi vastaajaa kertoi opiskelevansa ensimmäistä kandidaattivuottaan. Vastaajista melkein puolet (14) oli kandidaattivaiheen opiskelijoita toisella tai seuraavilla vuosikursseilla. Kuusi vastaajaa opiskeli ensimmäistä maisterivuottaan, ja toiset kuusi opiskelivat maisterivaiheen toista tai kolmatta vuotta. Enemmistö vastaajista (19) opiskelivät kandidaattivaiheessa, joka sisältää eniten pakollisia monialaisia opintoja. Tämä saattoi vaikuttaa kyselyni lopputulokseen.

Suurin osa vastaajista (27/31) kertoi suorittavansa kanttorin kelpoisuusopinnot, mutta neljä henkilöä vastasi tähän kysymykseen kieltävästi. Toisaalta merkittävä osa kelpoisuusopintoja (ks. Sibelius-Akatemian opinto-opas, kirkkomusiikin koulutusohjelma, kandidaatti; maisteri) sisältyy pakollisiin kirkkomusiikin opintoihin. Kelpoisuusopinnot ovat merkittävä osa koulutusohjelman monialaisuutta multi-instrumentalismiin lisäksi.

Kysymyksessä 4 selvitin, ovatko vastaajat opiskelleet musiikkia ammattimaisesti ennen Sibelius-Akatemiaa. Yli puolet (17/31) vastasi myöntävästi ja

lopun, melkein puolet (14/31) kieltävästi. Kysymyksessä 5 kartoitin, missä opiskelijat olivat opiskelleet. Jostain syystä sain kysymykseen 18 vastausta, joten voidaan olettaa jonkun vastanneen kysymykseen 4 virheellisesti. Vastaajista 13 kertoi opiskelleensa konservatoriossa. Heistä reilu puolet oli opiskellut konservatoriossa myös Sibelius-Akatemian kirkkomusiikin koulutukseen sisältyviä solistisia opintoja, kuten laulua, pianonsoittoa tai urkuja. Neljä vastaajaa kertoi opiskelleensa ammattikorkeakoulussa. Yhdellä vastaajista oli musiikin koulutustaustaa useammasta oppilaitoksesta, myös tiedeyliopistosta ja Sibelius-Akatemiasta. Kysyin myös, suorittivatko vastaajat aikaisemmat opintonsa loppuun. Neljätoista henkilöä vastasi myöntävästi ja neljä kielteisesti.

Yli puolella kyselyyn vastanneista on siis taustallaan aikaisempia musiikin alan ammatillisia opintoja. Musiikin opiskelu vaatii toisenlaista orientaatiota kuin peruskoulupohja antaa. Peruskoulussa opetellaan akateemisia perustaitoja, joilla tarkoitetaan lukemista, kirjoittamista ja laskemista sekä niihin perustuvia muita taitoja (Makkonen-Craig 2020). Toki samaisia taitoja tarvitaan myös musiikin opiskelussa, ja peruskoulussa opitaan paljon muutakin. Lukiossa akateemisia taitoja syvennetään, ja kontrasti musiikin ammattiopiskeluun tuntui ainakin minusta suurelta. Voisi siis olettaa, että musiikkia aikaisemmin ammattimaisesti opiskelleilla olisi enemmän työkaluja musiikin opiskeluun verrattuna heihin, jotka ovat tulleet lukion kautta Sibelius-Akatemiaan. On kuitenkin huomionarvoista, että suurella osalla myöntävästi kysymykseen 4 vastanneista on opintoja konservatoriosta, joka on lukion ohella toisen asteen oppilaitos eikä korkeakoulu.

Selvitin myös, osallistuvatko vastaajat johonkin muuhun musiikin alan koulutukseen kirkkomusiikin lisäksi. Suurin osa (27/31) vastasi kysymykseen kielteisesti ja pieni vähemmistö (4/31) myöntävästi. Neljästä myönteisesti vastanneista kolme opiskeli ammattikorkeakoulussa laulua tai pianonsoittoa ja yksi konservatoriossa laulua.

Tasosuoritukset vaativat opiskelijoilta vahvaa sitoutumista ja pitkäjänteistä työskentelyä. Siksi on huomionarvoista, että B-tasosuorituksen aikoo tehdä kahdesta instrumentista jopa 13/31 vastaajaa. 14 vastaajaa aikoo suorittaa B-tason yhdestä instrumentista ja neljä ei lainkaan. B-taso suoritetaan useimmiten vasta maisteriopintojen aikana kirkkomusiikin koulutusohjelmassa. Tasosuoritusten kuvaukset löytyvät Sibelius-Akatemian opinto-oppaasta. Kirkkomusiikin koulutusohjelmassa ei ole pakollista tehdä A-tasosuoritusta. B-tasosuoritus tehdään solistiseksi syventymiskohteeksi valitusta instrumentista. Kysyin, aikovatko opiskelijat suorittaa tason A yhdestä tai useammasta instrumentista. Kysymykseen vastasi (18/31) reilu puolet kielteisesti, 12 vastaajaa kertoi

tekevänsä yhden A-tasosuorituksen ja yksi vastaaja kertoi tekevänsä kaksi A-tasosuoritusta.

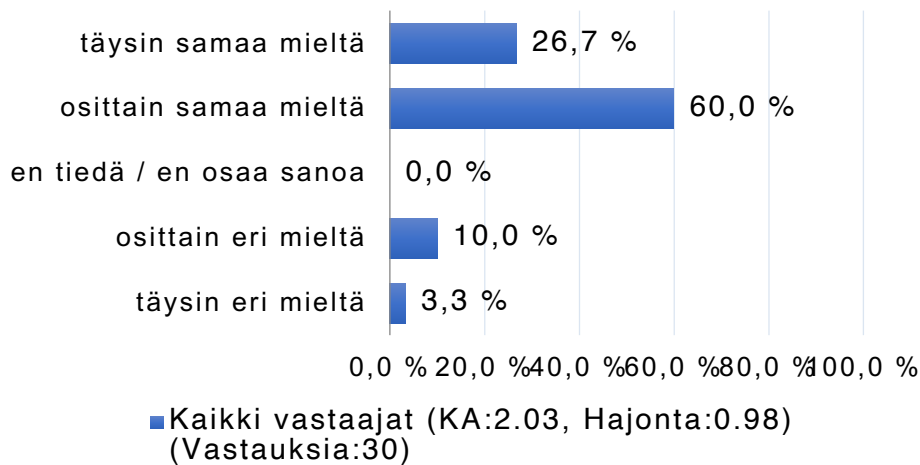
Multi-instrumentalismien näkökulmasta olin kiinnostunut tietämään, kuinka montaa instrumenttia vastaajat opiskelevat Sibelius-Akatemiassa. Melkein puolet (14/31) vastaajista kertoi opiskelevansa kolmea instrumenttia, yhdeksän kahta instrumenttia ja kahdeksan neljää tai useampaa. Multi-instrumentalismi on siis vahvasti läsnä kirkkomusiikin koulutusohjelmassa.

4.2 Väittämiä monialaisuuden eri puolista

Kysymys 13 sisälsi yhdeksän väittämää monialaisuudesta. Käytin vastausvaihtoehtoina viisiportaista Likertin asteikkoa: täysin samaa mieltä, osittain samaa mieltä, en tiedä / en osaa sanoa, osittain eri mieltä ja täysin eri mieltä. Väittämässä 4 oli kirjoitusvirhe. Tahdoin kysyä mielipidettä väittämään ”hakeuduin opiskelemaan kirkkomusiikkia, koska monialaisuus kiinnosti minua”. Lauseesta jäi kuitenkin jostakin syystä uupumaan sana monialaisuus, vaikka se oli vielä luonnosvaiheessa tallella. Kaikki osallistuneet vastasivat väittämään, mutten voinut lopulta ottaa kysymystä huomioon muotoilun monitulkintaisuuden vuoksi.

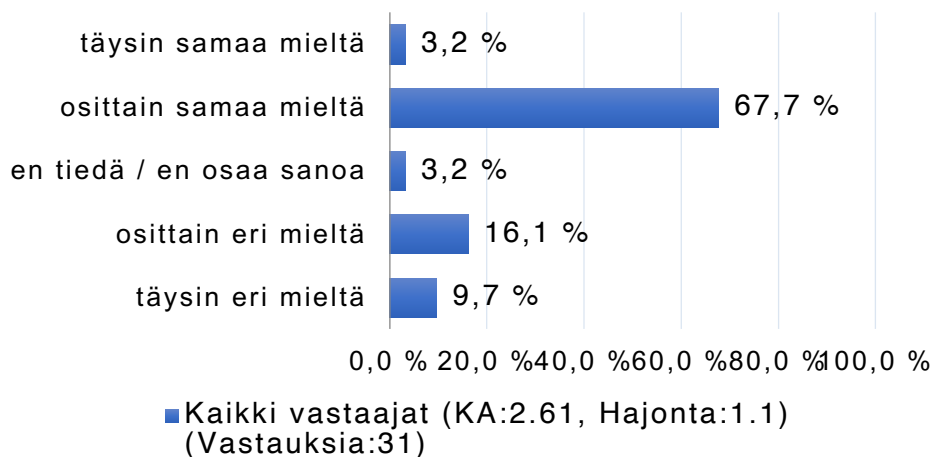
Väittämöosion kysymykset voidaan jakaa karkeasti kolmeen teemaan: monialaisuuteen yleisesti (tähän väittämä 4 olisi kuulunut), multi-instrumentalismiin ja opintojen suunnitteluun. Osio käsittelee siis samoja aiheita kuin tausta- ja avokysymykset. Ennakoin, etten saa avokysymyksiin kaikilta vastauksia, joten yritin hahmotella väittämiä monialaisuudesta mahdollisimman monipuolisesti. Väittämien järjestys kyselyssä poikkeaa tulosten esittelyn temaattisesta ryhmittelystä. Teemat eivät ole toisistaan irrallisia vaan monialaisuuden eri puolia, jotka limittyvät toisiinsa.

Väittämät 2, 3 ja 7 käsittelivät monialaisuutta yleisesti. Väittämästä 3, ”monialaiset opinnot tukevat toisiaan”, suurin osa (26/30) vastaajista oli osittain tai täysin samaa mieltä. Ainoastaan neljä vastaajaa oli osittain tai täysin eri mieltä.

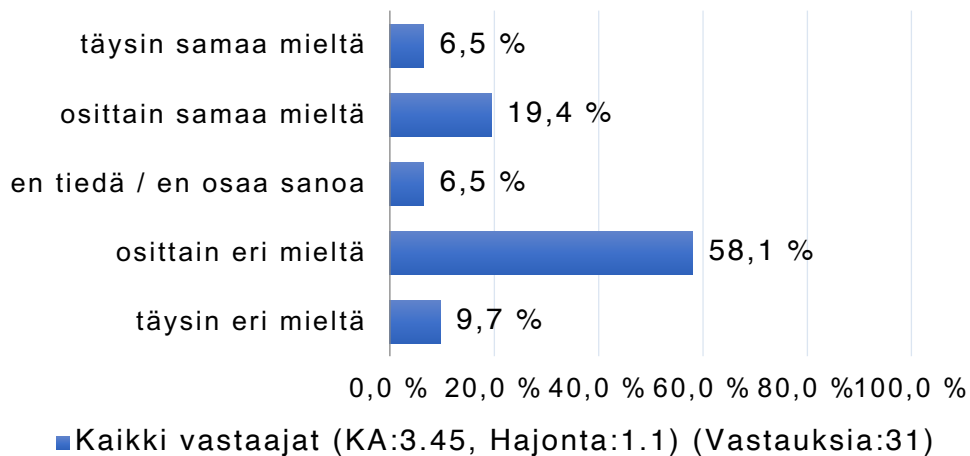
Kaavio 1. Monialaiset opinnot tukevat toisiaan.

Väittämästä 2, ”monialaiset opinnot tuntuvat liian suurelta haasteelta, en ehdi omaksua kaikkea”, suurin osa (21/31) vastaajista kertoi olevansa osittain samaa mieltä. Ainoastaan kahdeksan vastaajaa oli eri mieltä.

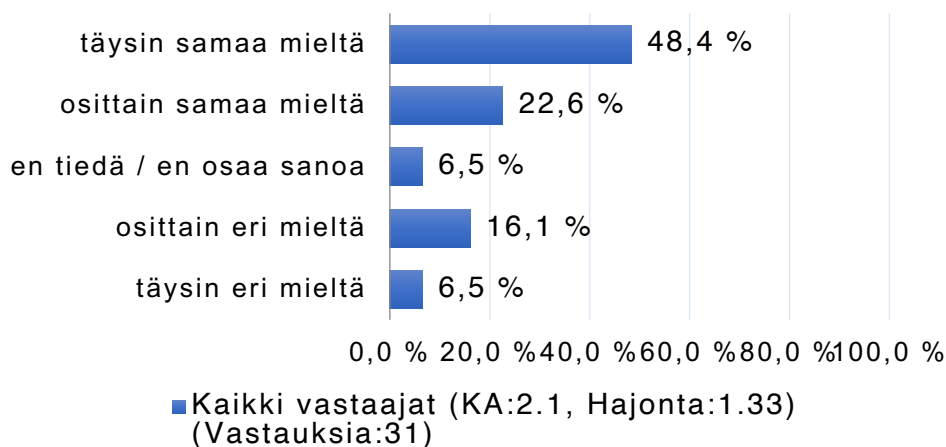
Kaavio 2. Monialaiset opinnot tuntuvat liian suurelta haasteelta, en ehdi omaksua kaikkea.

Väittämästä 7, ”koen, ettei mikään yksittäinen oppiaine korostu opinnoissa liikaa”, enemmistö (21/31) oli eri mieltä. Kaksi vastaajaa valitsi neutraalin vaihtoehdon ja kahdeksan oli samaa mieltä väitteestä. Vaikka monialaisuus koetaan myönteisesti siinä mielessä, että eri oppiaineet tukevat toisiaan, monialaisuuden haasteellisuus uusien tietojen ja taitojen omaksumisen kannalta käy ilmi vastauksista. Yli puolet vastaajista kokee yksittäisen oppiaineen korostuvan opinnoissa, mutta vastauksissa on toki hajontaa.

Kaavio 3. Koen, ettei mikään yksittäinen oppiaine korostu opinnoissa liikaa.

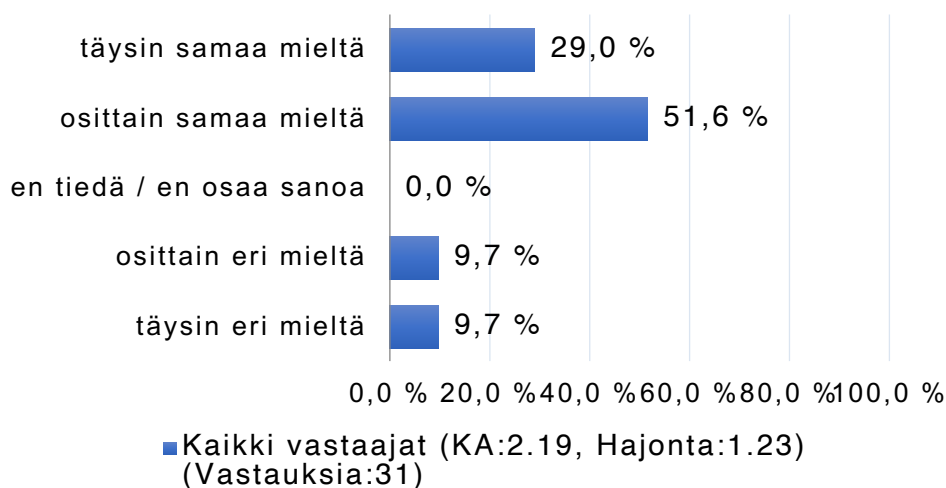
Väittämät 8 ja 9 käsittelivät multi-instrumentalismia. Tarkoituksena oli hahmottaa, miten opiskelijat kokevat sen, ja tahtovatko he keskittyä yhteen vai useampaan instrumenttiin. Väittämien 8 ja 9 vastausten väliset erot ovat huomionarvoisia. Väittämästä 8, ”tahdon oppia hallitsemaan yhden instrumentin erittäin hyvin”, enemmistö (22/31) oli samaa mieltä. Kaksi ei osannut sanoa, ja vähemmistö (7) oli eri mieltä.

Kaavio 4. Tahdon oppia hallitsemaan yhden instrumentin erittäin hyvin.

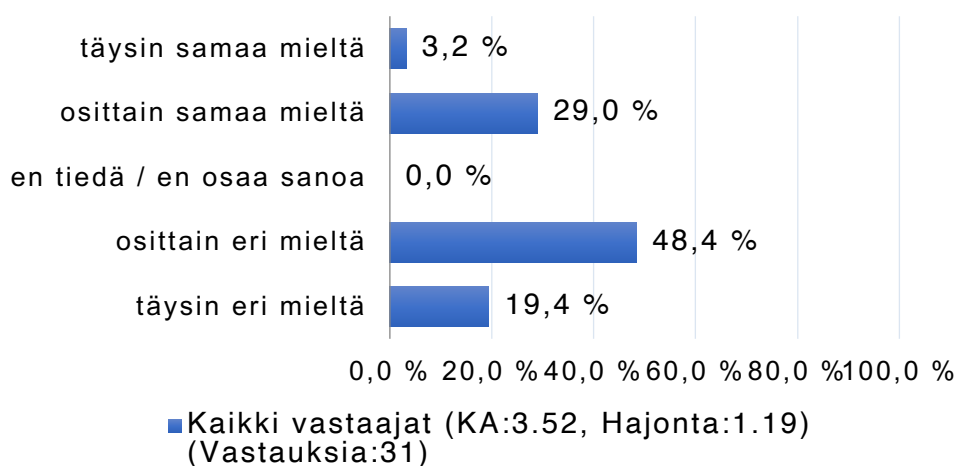
Kuitenkin väittämästä 9, ”tahdon oppia hallitsemaan kahta tai useampaa instrumenttia erittäin hyvin”, vielä suurempi enemmistö (25/31) oli samaa tai osittain samaa mieltä. Vain kuusi henkilöä oli eri mieltä tai ei osannut ilmaista kantaansa. On syytä pohtia, mistä väittämien 8 ja 9 vastausten välinen ristiriita johtuu. Eivätkö kirkkomusiikin opiskelijat sisimmässään tiedä, tahtovatko keskittyä vain yhteen vai useampaan instrumenttiin? Väittämän 8 on ehkä voinut tulkita niin, että tahtoo oppia hallitsemaan vähintään yhden instrumentin erittäin hyvin. Olisiko siis ollut tarpeen lisätä väittämään sana *vain*?

Väittämästä 9 suurin osa vastaajista oli vain *osittain* samaa mieltä, mikä on myös syytä ottaa huomioon. Voisiko ajatus siis olla: ”Olen osittain sitä mieltä, että tahdon oppia hallitsemaan useampaa instrumenttia erittäin hyvin mutta täysin sitä mieltä, että tahdon oppia hallitsemaan yhden instrumentin erittäin hyvin.”

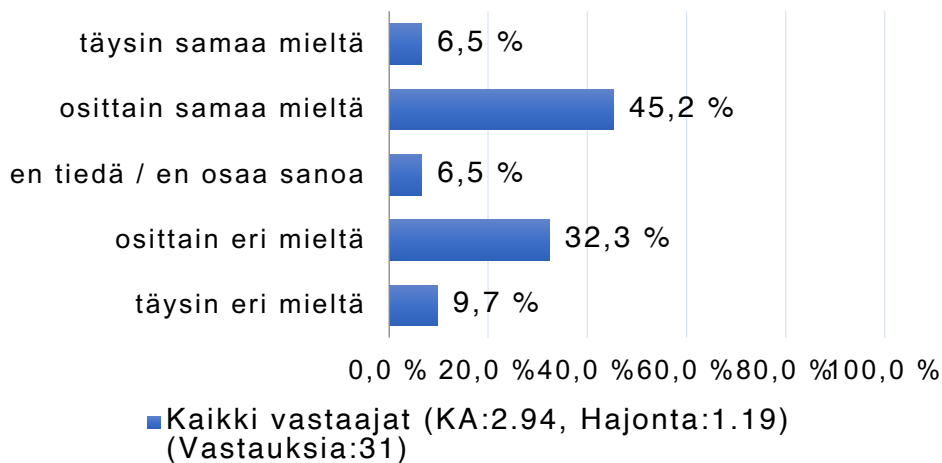
Kaavio 5. Tahdon oppia hallitsemaan kahta tai useampaa instrumenttia erittäin hyvin.

Väittämillä 1, 5 ja 6 kartoitin opiskelijoiden kokemuksia opintojen suunnittelusta ja aikataulutuksesta. Väittämästä 1, ”ehdin harjoitella eri instrumentteja riittävästi”, suurin osa vastaajista (21/31) oli eri mieltä. Kolmasosa oli samaa mieltä. Toisin sanoen kaksi kolmasosaa opiskelijoista koki kyselyssäni, ettei ehdi harjoitella riittävästi eri instrumentteja. Tämä on mielestäni huomionarvoinen kokemus.

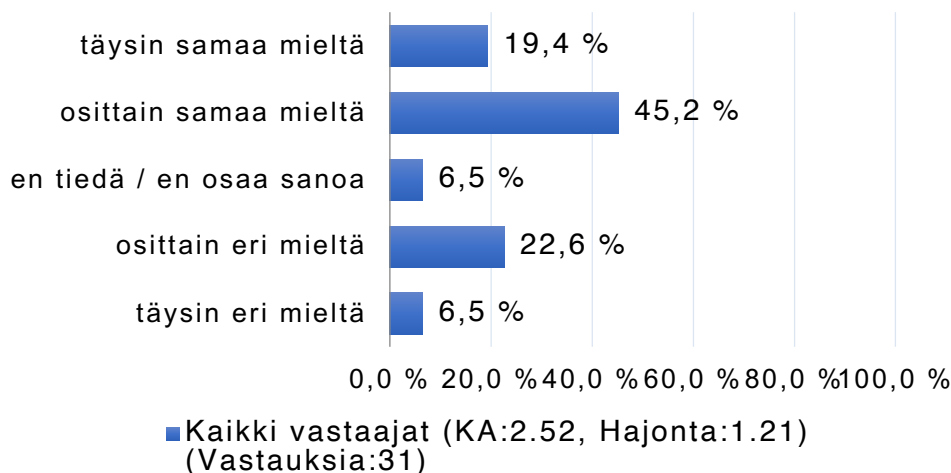
Kaavio 6. Ehdin harjoitella eri instrumentteja riittävästi.

Väittämä 6, ”osaan aikatauluttaa instrumenttiharjoittelun ja muun opiskelun hyvin”, käsittelee samaa aihealuetta kuin väittämä 1. Vastanneista reilu puolet (16/31) oli samaa mieltä, mutta kaksi vastaajaa ei osannut sanoa. Kuitenkin jopa reilu kolmasosa koki olevansa eri mieltä.

Kaavio 7. Osaan aikatauluttaa instrumenttiharjoittelun ja muun opiskelun hyvin.

Väittämässä 5, ”olen saanut riittävästi tukea opintojeni suunnitteluun yliopistossa”, kartoitin oppilaitoksen roolia opintojen suunnittelussa. Enemmistö (20/31) oli väitteestä samaa mieltä ja yhdeksän eri mieltä. On myönteistä, että opiskelijat kokevat saavansa yliopistolta riittävästi tukea opintojensa suunnitteluun.

Kaavio 8. Olen saanut riittävästi tukea opintojeni suunnitteluun yliopistossa.

4.3 Opiskelijoiden kokemukset opintojen hallinnasta sekä monialaisuudesta

Kysymykseen 14, ”millä tavoilla suunnittelet ja aikataulutat työskentelyäsi?”, sain 26 avovastausta. Vastaajista yhdeksän kertoi suunnittelevansa työskentelyään usein viikoittain ja vähintään päivittäin. Yksi vastaajista kertoi suunnittelevansa opintojaan vuositasolla pilkkoen tavoitteita aina pienempiin osiin kuukausi- ja viikkotasolle. Viikoittain hän hahmottelee harjoittelumääriä ja lepoaikaa, minkä perusteella päivät aikatauluttuvat. Harjoittelunkin hän kertoi jakavansa osiin. Tavoitesuunnitelmaa pidettiin vastauksissa tärkeänä. Moni myös korosti harjoittelun suunnittelua. Erilaisia toimintatapoja siihen olivat esimerkiksi listat harjoiteltavista kappaleista, instrumenttikohtainen suunnittelu ja aikataulutus sekä harjoitteluajan pilkkominen. Ylipäätään huolellista harjoittelua sekä ajankäytön tehostamista korostettiin. Ajankäytön hallinnalla on Tapani Kaartisen (2005, 144) mukaan selvä yhteys menestymiseen, sillä erinomaisesti menestyneet musiikin opiskelijat harjoittelevat säännöllisesti ja hallitsevat ajankäytön parhaiten.

Kuusitoista vastaajaa, eli enemmistö kysymykseen 14 vastanneista, antoi ymmärtää eri tilanteiden määrittävän oman aikataulun. Oma kiinnostus tai inspiroituminen antoi osalle suunnan työskentelyyn. Muutama vastaaja kertoi harjoittelevansa, kun pakollisten opintojen jälkeen on tyhjää tilaa. Näin he eivät välttämättä ehtineet tai jaksaneet harjoitella täyden lukujärjestyksen ohella joka päivä. Osalle vastaajista aikataulun määrääviä tilanteita olivat esimerkiksi tulevat opintosuoritukset ja konsertit. Yksi vastaaja kuvaili oman työssä käymisen määrittävän pitkälti, mitä ehtii. Eräs vastaajista kertoi jopa keskittyvänsä eniten siihen aineeseen, jossa on vaativin opettaja.

Kahdeksan vastaajaa kertoi ottavansa huomioon omat voimavarat työskentelyssä. Osa vastaajista huomioi ne jo suunnitteluvaiheessa, osalle tilannekohtainen jaksaminen määrittäi aikataulun. Viisi vastaajaa kertoi, ettei jaksais kaikkea mitä tahtoisi. On tärkeää, että opiskelijat huomioivat itse omaa jaksamistaan. Oppilaitoksella on merkittävä rooli liiallisen kuormituksen vähentämisessä, mutta opiskelijat voivat työstää sisäisten kuormitustekijöiden suuruutta muuttamalla ajattelutapojaan (Kumpula 2010, 48).

Kysymys 15, ”Mitä ajatuksia monialaisuus sinussa herättää? Mitkä ovat monialaisuuden vahvuudet ja haasteet?”, vaikuttaa tutkimukseni kannalta tärkeimmältä kysymykseltä. Kysymykseen vastasi ilahduttavan moni (25), ja sain paljon tietoa

opiskelijoiden kokemuksista monialaisuudesta. Vastauksissa monialaisuuden vahvuuksista nousi voimakkaasti esiin neljä teemaa: monipuolinen ja vahva muusikkous, monialaisuuden hyödyt työelämässä, multi-instrumentalismi sekä monialaisuuden tuoma vaihtelu. Erityisesti kaksi ensimmäistä teemaa korostuivat. Moni vastaaja koki, että monipuolisuus on muusikon vahvuus. Monipuolinen muusikko osaa soveltaa, mukautua eri tilanteisiin ja oppii jatkuvasti uutta. Opintojen monialaisuus antaa mahdollisuuden ymmärtää musiikkia laajemmin. Tämän uskotaan näkyvän vahvuutena työelämässä. Siellä voi hyödyntää useampaa instrumenttia, ja monialaiset opinnot valmistavat erilaisiin työtehtäviin. Yksi vastaaja koki muusikon työnäkymät yhä epävarmemmiksi, jolloin monipuolisesta osaamisesta saattaa olla paljon hyötyä: ”Mielestäni monialaisuus on tulevaisuuden muusikoilla ensiarvoisen tärkeää. [...] Siksi vahvoilla ovat ne, jotka osaavat soveltaa, mukautua ja oppia jatkuvasti uutta sekä osaavat ylipäätään laajasti erilaisia asioita.”

Multi-instrumentalismia vastaajat pitivät arvossa. Moni vastaaja koki mahdollisuuksien laajenevan usean instrumentin myötä, kun musiikillisen ilmaisun välineitä ja tapoja on enemmän. Monialaisuutta pidettiin myös virkistävänä, koska se tuo vaihtelua. Jos yksi instrumentti alkaa puuduttaa, on aina muutakin harjoiteltavaa tai tehtävää.

Monialaisuudessa on kuitenkin haasteensa. Kuten olettaa saattaa, vastaajat kokivat ajankäytön suurimpana haasteena. Yhtäältä on vaikeaa huomioida tasaisesti eri oppiaineet. Toisaalta ei ehdi keskittyä yksittäiseen instrumenttiin niin paljon kuin tahtoisi. Ajallisten resurssien niukkuus johtaa helposti siihen, ettei ehdi harjoitella niin paljon kuin tahtoisi eikä siksi opi niin nopeasti kuin tahtoisi. Moni vastaaja kertoi kokevansa tämän myötä riittämättömyyden tunteita. Omat tavoitteet ovat usein korkeammalla kuin ne ajankäytöllisesti olisi mahdollista saavuttaa. Jonkun opiskelijan osaamattomuuden kokemukset olivat jopa sellaisia, ettei hän kokenut voivansa työskennellä kanttorina. Jonkin verran vastaajat kritisoivat myös opetussuunnitelmaa. Yksi vastaaja koki, että erityisesti kuoronjohtoa painotetaan liikaa käytännön harjoitteluineen.

Kokonaisuudessaan monialaisuus koettiin positiivisena asiana. Moni vastaaja arvosti monialaisuutta ylipäätään. Kuten yksi vastaajista totesi: ”Minulle se on luontaista. Tietää ja taitaa jonkin verran monesta. Minulle on tärkeää tehdä pienetkin jutut huolellisesti ja tyylietietoisesti. Taso ei ole niinkään tärkeää.”

5 JOHTOPÄÄTÖKSET – MONIALAISUUS ON JUURI SITÄ MITÄ SEN OLETTAAKIN OLEVAN

Kyselyni tulokset eivät olleet minulle opiskelijana mitenkään yllättäviä. Monialaisuuden mahdollisuudet ja haasteet näyttäytyivät juuri sellaisina, kuin olemme niitä lukuisat kerrat ruotineet opiskelijoiden kesken käytävillä ja ruokalassa. Tämä korostui erityisesti avokysymyksissä, joiden kysymyksenasettelu ei mielestäni ollut johdatteleva. Monialaisuuden parhaita puolia uumoilin olevan sen rikkaus, multi-instrumentalismien tuoma vaihtelu ja kokonaisvaltaisempi käsitys musiikista. Lisäksi pohdin, arvostettaisiinko monialaisuutta työelämässä. Vastajat kokivat, että opintojen monipuolisuus on rikkaus, eri instrumentit tukevat toisiaan ja monialaisuuden tuoma vaihtelu on virkistävää. Vaikken kysynyt erikseen ajatuksia monialaisuudesta työelämässä, avovastauksissa muutama vastaaja pohdiskeli, että työelämässä voitaisiin arvostaa multi-instrumentalismia sekä monialaisuutta ylipäätään.

Myös monialaisuuden haasteet näyttäytyivät samanlaisina kuin ennalta arvelin. Monialaiset opinnot asettavat suuren ajankäytöllisen haasteen. On vaikeaa huomioida tasaisesti eri oppiaineet. Enemmistö koki, ettei ehdi omaksua kaikkea eikä ajan riittämättömyyden takia ehdi oppia niin nopeasti eri asioita, koska ei ehdi harjoitella riittävästi. Tämä aiheuttaa monille opiskelijoille riittämättömyyden tunteita, sillä on vaikeaa asettaa tavoitteet saavutettavalle tasolle. Enemmistö koki, etteivät eri oppiaineet ole tasapainossa opetussuunnitelmassa. En kuitenkaan selvittänyt tarkemmin opiskelijoiden kokemuksia opetussuunnitelmasta.

Pohdin, mitä keinoja opiskelijat käyttävät opintojensa suunnitteluun, ja saavatko he tukea oppilaitoksesta siihen. Yllättävän moni – enemmistö siitä, joka vastasi avokysymykseen 14 – ei aikatauluttanut tarkemmin päivittäistä työskentelyään vaan antoi erilaisten tilanteiden määrittää aikataulunsa. Jatkopohdinnan aihe voisi olla, ovatko kyseiset tilanteet sisäisen motivaation vai ulkoisen motivaation määrittämiä. Näitä tilanteita olivat eri aineista inspiroituminen, tutkinnot ja konsertit, työt opiskelun ohella sekä yhdellä opiskelijalla jopa opettajan vaatavuus. On ilmeistä, että motivaation muodot eri oppimistilanteissa vaihtelevat. Myönteinen huomio on, että enemmistö opiskelijoista kokee saavansa yliopistosta riittävästi tukea opintojensa suunnitteluun.

Tutkimukseni perusteella näyttäytyy, että opiskelijat mieltävät multi-instrumentalismien keskeiseksi osaksi kirkkomusiikin alan monialaisuutta. Monialaisuuden tuoma rikkaus, sen ajankäytölliset haasteet sekä riittämättömyyden tunteiden kanssa kamppailu tuntuvat kaikki kumpuavan juuri multi-instrumentalismista. En kenties

heikon kysymyksenasettelun takia saanut väittämäosiossa vastausta, tahtovatko opiskelijat mieluummin panostaa yhteen vai useampaan soittimeen. Toisaalta myönteinen vastaus molempiin kertoo ehkä palosta ja halusta olla todellisia multi-instrumentalisteja. Kipuilu ajankäytön ongelmista ja omasta jaksamisesta on vain seurausta pyrkimyksestä tavoittaa korkea taiteellinen taso usean instrumentin hallintaan. Lähes puolet vastaajista aikoi suorittaa B-tason jopa kahdesta instrumentista, mikä mielestäni tukee edellä mainittua ajatusta.

Lopuksi totean, ettei suurin osa kyselyyni vastanneista kirkkomusiikin opiskelijoista tahdo olla yksinomaan heikkoja moniottelijoita tai tarkkarajaisesti profiloituvia taitelijoita, vaan jotakin siltä väliltä. Opiskelijoilla on kaipuu korkeaan taiteellisuuteen sekä tahto suorittaa opinnot hyvin. Kuitenkin monipuoliseen osaamiseen pyrkivät lähes kaikki vastaajat. Toisaalta tutkimuksessa näyttäytyi, ettei aina olennaista ole korkea tekninen vaatimustaso vaan se, että tehdään sydämellä ja musiikkia arvostaen. Omien kokemusteni mukaan juuri siihen kirkkomusiikin koulutuksessa pyritään: kuinka soittaa vaikkapa yksinkertainen ja kaunis virsi juuri yksinkertaisesti ja kauniisti tai runsaasti ja näyttävästi.

LÄHTEET JA KIRJALLISUUS

Eskola, Jari ja Jaana Vastamäki 2007. ”Teemahaastattelu: opit ja opetukset, Teemahaastattelu?” Teoksessa *Ikkunoita tutkimusmetodeihin I*. Toim. Juhani Aaltola, Raine Valli. Korjattu ja täydennetty painos 2. Jyväskylä: PS-kustannus.

Hannikainen, Jorma ja Ulla Tuovinen 2020. ”Kirkkomusiikkikoulutus ja kanttorien kelpoisuusvaatimukset vuosina 1982–2017”. Teoksessa *Kirkon muusikko arjessa ja pyhässä*. Toim. Veli-Matti Salminen, Jorma Hannikainen ja Kaija Huhtanen. Kirkon tutkimuskeskus.

Kaartinen, Tapani 2005. *Itsesäätelyvalmiudet musiikin opiskelussa*. Väitöskirja. Tampere: Tampereen yliopisto.

Kielitoimiston sanakirja.

<<https://www.kielitoimistonsanakirja.fi/#/multi-instrumentalisti?searchMode=all>>. Luettu 11.5.2022

Kumpula, Laura 2010. *Opiskelijan psyykkiset kuormitustekijät kirkkomusiikin opintojen 2. ja 3. vuosikurssilla*. Kirkkomusiikin koulutusohjelman laaja kirjallinen työ. Sibelius-Akatemian Kuopion osasto.

Makkonen-Craig, Henna 2020. ”Kysyttyä. Kuka on akateeminen, entä akateemikko?” *Kielikello: Kielenhuollon tiedotuslehti* 4/2020.

<<https://www.kielikello.fi/-/kuka-on-akateeminen-enta-akateemikko->>. Luettu 4/2022.

Salminen, Veli-Matti, Jorma Hannikainen ja Kaija Huhtanen (toim.) 2020. *Kirkon muusikko arjessa ja pyhässä*. Kirkon tutkimuskeskus.

Salminen, Veli-Matti 2020. ”Kirkon musiikin ammattilaisia ja ammatillisuutta tutkimassa”. Teoksessa *Kirkon muusikko arjessa ja pyhässä*. Toim. Veli-Matti Salminen, Jorma Hannikainen ja Kaija Huhtanen. Kirkon tutkimuskeskus.

Sibelius-Akatemian opinto-opas, kirkkomusiikki, kandidaatti.

<<https://opinto-opas.uniarts.fi/fi/tutkinto-ohjelma/10893>>. Luettu 4/2022.

Sibelius-Akatemian opinto-opas, kirkkomusiikki, maisteri.

<<https://opinto-opas.uniarts.fi/fi/tutkinto-ohjelma/10913>>. Luettu 4/2022.

Tuomi, Jouni ja Anneli Sarajärvi 2017. *Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi. Uudistettu laitos*. Helsinki: Tammi.

Vastamäki, Jaana 2007. ”Kyselylomaketutkimus: tutkimusasetelman ja mittareiden valinta.” Teoksessa *Ikkunoita tutkimusmetodeihin I*. Toim. Juhani Aaltola ja Raine Valli. Korjattu ja täydennetty painos 2. Jyväskylä: PS-kustannus.

Valli, Raine 2007. Kyselylomaketutkimus. Teoksessa *Ikkunoita tutkimusmetodeihin I*. Toim. Juhani Aaltola, Raine Valli. Korjattu ja täydennetty painos 2. Jyväskylä: PS-kustannus.

1. Minkä ikäinen olet?
2. Missä vaiheessa opintosi ovat?
3. Suoritatko kanttorin kelpoisuusopinnot?
4. Oletko opiskellut musiikkia ammattimaisesti ennen Sibelius-Akatemian kirkkomusiikin opintojasi?
5. Jos vastasit äskeiseen kysymykseen myöntävästi, kerro lyhyesti, mitä opiskelit ja missä. (Kaikki vastaajat)
6. Vastaa tähän, jos vastasit kysymykseen 4 myöntävästi. Suorititko opintosi loppuun?
7. Opiskeletko jossain toisessa ammatillisessa musiikin koulutuksessa kirkkomusiikkiopintojesi ohella?
8. Jos vastasit äskeiseen kysymykseen myöntävästi, kerro lyhyesti, mitä opiskelet ja missä. (Kaikki vastaajat)
9. Mikä on syventymiskohteesi?
10. Aiotko suorittaa tason B yhdestä tai useammasta instrumentista? (Instrumentiksi lasketaan myös laulu ja kuoronjohto.)
11. Aiotko suorittaa tason A yhdestä tai useammasta instrumentista?
12. Kuinka montaa instrumenttia opiskelet Sibelius-Akatemiassa?
13. Vastaa näihin monialaisuuteen liittyviin väittämiin, mitä mieltä olet. (täysin samaa mieltä, osittain samaa mieltä, en tiedä / en osaa sanoa, osittain eri mieltä, täysin eri mieltä)

1. Ehdin harjoitella eri instrumentteja riittävästi.

2. Monialaiset opinnot tuntuvat liian suurelta haasteelta. En ehdi omaksua kaikkea.

3. Monialaiset opinnot tukevat toisiaan.

4. Hakeuduin opiskelemaan kirkkomusiikkia, koska tuntui kiinnostavalta.

5. Olen saanut riittävästi tukea opintojeni suunnitteluun yliopistossa.

6. Osaan aikatauluttaa instrumenttiharjoittelun ja muun opiskelun hyvin.

7. Koen, ettei mikään yksittäinen oppiaine korostu opinnoissa liikaa.

8. Tahdon oppia hallitsemaan yhden instrumentin erittäin hyvin.

9. Tahdon oppia hallitsemaan kahta tai useampaa instrumenttia erittäin hyvin.

14. Millä tavoilla suunnittelet ja aikataulutat työskentelyäsi? Kerro omin sanoin. (Kaikki vastaajat)

15. Mitä ajatuksia monialaisuus sinussa herättää? Mitkä ovat monialaisuuden vahvuudet ja haasteet? Kerro omin sanoin. (Kaikki vastaajat)